

- ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் - ஊர்ஜனம் ' ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் (2019) -

பல்கலைக்கழகத்தின் கிழக்குப்புறப் படிக்கட்டுகளின் ஒரு அந்தத்தில், புத்தகங்களைப் பரப்பியபடி காத்திருந்தாள் கரோலின். கரோலின் அவுஸ்திரேலியா நாட்டு வளர்ச்சி இனத்துப் பெண். மருத்துவம் பயில்வதில் மயிற்றாம் ஆண்டில் இருந்தாள்.

அடோனி அவள்கைக் கடந்து போகும் தருணங்களில் தன் வசம் இழந்து விடுவாள். புத்தகத்தைச் சற்றுக் கீழ் இறக்கி, மாரளவில் பிடித்துக்கொண்டு, கடகைகண்ணால் ஒருதடவை அவளைப் பார்ப்பாள். 'ஏதாவது கதையேன்' என்பது போன்று அந்தப் பார்வை இருக்கும். அடோனி ஒரு அபொறியினல், திருடப்பட்ட தலமையையேச் சார்ந்தவன். மறேகு அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து படிப்பதற்காக மெல்பேரீன் வந்திருந்தான்.

இப்படித்தான், அன்று அடோனி அவள்கைக் கடந்து செல்கையில், திடீரென கரோலின் தன் இருப்பை விட்டு எழுந்து நின்று புன்னகைத்தாள். எத்தனை நாள் தான் கடகைகண்ணால் வெட்டுவது? அடோனி பயந்தே போய் விட்டான். பளிங்குகண்கள், மெல்லிய கீற்றுப் போன்ற புருவங்கள், கரிய நாசி, காற்றிலாடும் பறவையின் மெல்லிய பொன்னிற இறகுகளாகக் கந்தல், பரிதிவட்டம் போன்றதொரு ஓலதைத் தொப்பி. ஏதோ ஒரு பெயர் தரெயாத சென்றின் நறுமணம் ஒன்று அவளிடமிருந்து பிரிந்து வந்து அவளைச் சூழ்ந்து கொண்டது. இவளை எல்லாமாகச் சேர்ந்து அவளைப் பொறி போல அப்பிக் கொண்டது. அதுவே அவர்களின் மிச்சு முட்டும் திரத்திற்குள்ளான மூதல் அறிமுகம்.

“ஹலோ” பட்டினைப் பசும் ஆசாமி கரோலின். அப்பாவி என எழுதி ஓட்டியிருக்கும் தன் அகன்ற விழிகளால் அடோனி அவளை மூழ்சிப் பார்த்தான். போய் விட்டான்.

“புதிய வீட்டிற்குப் போகவேண்டாம் என்ற ஆசையும் இருக்கின்றது. அதே நேரத்திலை இப்ப இருக்கிற வீட்டையும் அயலில் உள்ளவர்களையும் விட்டுப் பிரிகின்றோம் என்ற கவலையும் இருக்குது” அவள் கண்களில் கண்ணீர் கரோர்த்தது.

மஹின்று மாதங்களுக்கு முன்னர் கரோலினின் தாதா---அப்பாவின் அப்பா---இறந்துவிட்டார். சதெதவீட்டிற்கு சகமாணவர்களிடம் அடனோனியும் போயிருந்தான். தாதா தனது எண்பத்தியெட்டாவது வயதில் காலமாகியிருந்தார். சதெதவீட்டிற்கு பல கலகை கழகத்தின் முதல்வர், விரிவுரையாளர்கள், இராணுவ அதிகாரிகள், அரசியல் பிரமுகர்கள் என பல பெரிய புள்ளிகள் வந்திருந்தார்கள். தாதாவைக் காகத்தான் எல்லாரும் அந்தப் பழைய வீட்டில் வாழ்ந்து வருவதாக முன்பொருநாள் கரோலின் சொல்லியிருந்தாள். பழைய வீட்டு நெறாலும் பெரிய மாளிகை அது. வீட்டின் முன்புறத்தில் ஒரு ‘செக்கியூரிட்டிப் பொயின்’றும், பின்புறம் பிந்தோட்டம், நீர்த்தடாகம் என்பனவும் இருந்தன. வீட்டைச் சுற்றி உயர்ந்த மதில் ஒன்று முடிவிடம் தெரியாமல் ஓடியது. அவர் அந்த வீட்டைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கட்டியிருந்தாராம். முதல் பார்வையில் அந்த வீட்டைப் பார்ப்பவர்கள் ஒரு அரண்மனையின் தன்மையை உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

அதற்கு முன்னரும் அடனோனி, கரோலினின் வீட்டிற்குப் போயிருக்கின்றான். அவளின் பிறந்ததினத்திற்குப் போனபோதுதான் ஒருநாள், கரோலின் தனது பெற்றோருக்கு முதன்முதலில் அவனை அறிமுகம் செய்திருந்தாள். கரோலினைக் ‘கிறிஸ்டல்’ என்ற ஒரு தங்கையும் இருக்கின்றாள். பெயருக்கேற்ற விதத்தில் அவள் ஒரு பளிங்கு. தந்தையார் ஏதோ பிஸினஸ் செய்வதாகச் சொல்லியிருந்தாள். அப்போதெல்லாம் தாதா அடனோனியை இடமறித்துக் குறுக்குக் களேவிகள் கேட்பார். முகத்தை ஒரு விருமாண்டி போல வைத்துக் கொண்டு அவர் கேட்கும் களேவிகள் அடனோனிக் குப்பிடிப்பதில்லை. தாதாவிற்கு அவன் மீது ஒரு வறறுப்பு இருந்ததாகவே அவன் உணர்ந்தான்.

கரோலினும் அடனோனியின் வீட்டிற்கு நண்பர்களிடம் வந்திருக்கின்றாள். கரோலினை முதன்முதலாக அடனோனி தன் பெற்றோருக்கு அறிமுகம் செய்தபோது, அவர்கள் மனதினுள் ஏதோ ஒருவித பயம் அப்பிக் கொண்டது. கரோலின் வள்கைக் காரி ஆயிற்றே! நாட்டிற்குள் நுழைந்தது முதல் – தம் இனத்தவரை அடித்துத் துரத்தியதும், ஆக்களைக் கடுகுத்து, பண்களின் கற்பைச் சபறையாடி, பிள்ளைகளை அள்ளிக் கொண்டு போனதும் அடனோனியின் பாட்டிக் கு நினைவிற்கு வந்தன. அவைகொதிக்கும் எண்ணெயில் கொப்பளங்களாக வெடித்து வெடித்துச் சிதறின.

பள்ளி வாழ்க்கையின் போது இப்படிப்பட்ட ஆண் – பணைத் தொடர்புகள் இல்லாதிருந்ததும், பல கலகை கழகம் போனதன் பின்னர் தான் இத்தகைய தொடர்புகள் ஆரம்பித்திருப்பதையும் இரண்டுகூடக் கத்துக் குடும்பத்தாரும் அவதானித்திருந்தார்கள்.

கரோலின் வீட்டு மாறும் விடயத்தை மற்றவர்கள் ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் தனக்கு மாதிரி தான் சொல்கின்றாளா?. ஒருவேளை தன்னிடம் ஏதாகிலும் உதவியை எதிர்பார்க்கின்றாளா? அடனோனியின் மனம் குழம்பியது.

“நான் ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டாமா?”

“இல்லலை. தவேயில்லை. எல்லாப் பொருட்களும் பெட்டிகளில் போட்டு வைத்துவிட்டோம். அப்படியே தடுக்க வேண்டியதுதான். அப்பப்பாவின் உடமகை தான்

ஏராளமாக உள்ளன. அவற்றைத் தான்....”

“நான் சனிக்கிழமை வருகின்றனே” என்றான் அடோனி. அதற்கு அவள் மறுப்புத் திரிவிக் கவில்லை.

சனிக்கிழமை கரோலினின் வீட்டிற்குச் சென்றபோது, அவர்களிடம் பதிக் கும் விசுவம் எலிசபெதும் வருணம் அங்கே நிற்பதைக் கண்டான் அடோனி. அவர்கள் ஏற்கனவே உதவி செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

“வா... வா... உன்னதான் கரோலின் தடிக் கொண்டிருக்கின்றாள்” என்றான் வருண்புன்னகதைத் தபடியே.

அந்த வீட்டில் ஒரு நிலக்கீழ் அறை இருந்தது. அவுஸ்திரேலியாவில் முதன்முதலாக அன்றுதான் நிலக்கீழ் அறையை அடோனி கண்டுகொண்டான்.

“அப்பா இருக்கும் வரையில் ஒருவருக்கும் அந்த அறைக்குள் போவதற்கு அனுமதி கிடையாது” என்றார் சிரித்தபடி கரோலினின் அப்பா.

வியாபார நிமித்தம் அங்கு இங்கு என அலையும் கரோலினின் தந்தை அன்று நின்றிருந்தார். வீட்டு மாறுவதற்காக ஒருகிழமை வில் நிற்பதாகச் சொன்னார்.

எல்லாரும் நிலவறைக்குள் இறங்கினார்கள். எங்கும் சிலந்தி வலைகளும் ஓட்டைகளும் இருந்தன. பெட்டி பெட்டியாக தபிசி பதிந்த தாத் தாவின் ஆவணங்கள், உடமைகள் நிறைய பரவி இருந்தன. ஆள்க்காள் முகத்தைப் பொத்தியபடி ‘அச்சம்’ போட்டார்கள். எலிசபெத் ‘மிஸ்டர் பீன்’ போல்கையை முகத்தினின்றும் எடுத்து, உதட்டிற்குக் கீழ் வைத்து மெதுவாக ‘அச்சம்’ என்றாள். எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

“உங்கள் தாத் தா என்ன வலை செய்தார்?” திடீர் ரனெக் கட்டோன் விசா. அவளின் அந்தக் களேவியினால் கரோலினின் முகம் திடீர் ரனெ கருகருவென மாறுவதை அடோனி கண்டுகொண்டான்.

“உஷ்! பிறகு சொல்கின்றனே” சூட்டூவிரலினால் தன் உதட்டை அழுத்தினாள். பதிக் கட்டுகளின் அடியில் நின்றபடி மலேயே எட்டிப் பார்த்தாள்.

“அவுஸ்திரேலியாவின் உள்நாட்டு உளவு நிறுவனத்தின் ஆரம்பித்து வைத்தவர்களில் எனது தாத் தாவும் ஒருவர். **The Australian Security Intelligence Organisation**” மலெவிய கரலில் தயங்கியபடி சொன்னாள். அதன் பின்னர் கரோலின் ஏதோ சொல்ல முற்பட்டதையும், சொல்ல வந்ததை முழுமையாக முடிக் காமல் விட்டுவிட்டதையும் அடோனி கவனித்தான்.

அவளைச் சபிழந்து நின்ற அனைவரும், பதிக் கட்டின் வழியே ஓடும் கம்பியை ஒருமுறை பிடித்து தமது சூய உணர்வை பரிசோதித்துக் கொண்டனர். அவுஸ்திரேலியாவின் ஒரு பரெங்குடும்பத்தின் சரேந்த பணம் ஒருவருடனா தாங்கள் பதித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம், பழகிக் கொண்டிருக்கின்றோம் என வியப்பில் ஆழ்ந்தனர் அவர்கள். ஆனாலும் கரோலினில் இவ்வை ஒன்றும் திரியவில்லையே?

கரோலினும் லிசாவும் எலிசபெதும் நிலவறகைக் குள் நிற்க, வரூணும் அடோனியும் பபிகட்டிகளின் வழியே மலே ஏறி நடுவில் நின்றார்கள். பபெட்டிகள் கீழிருந்து மலே சென்றன. பபெட்டிகளைக் கொடுக்கும் போது வணை மென்றே அடோனியின் கைவிரல்களைச் சீண்டினாள் கரோலின். குறுகுறுத்தபடி அவன் கரோலினைப் பார்த்தான். கரோலினின் கண்களில் ஒருவித மயக்கம் மிதந்ததைக் கண்டுகொண்டான். அந்த மயக்கத்தில் அடோனி சிலிர்த்துப் போனான்.

“கரோலின்! இங்கே ஒருக்கால் வா. அம்மா கப்பிடுகின்றார்” மலே இருந்தபடியே தந்தை கப்பிட்டார். அவர்களிடையேயான அந்த ஊடலை அவர் கண்டிருக்கக் கடுமா? குசினிக் குள் அம்மா தனீர் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார். குசினிக் குள் சென்ற கரோலின் நீண்ட நேரமாக வரவில்லை. கரோலினின் இடத்தை நிரப்புகிறீஸ்ரல் அங்கே வந்தாள்.

“அடோனி! நீங்கள் கீழே போங்கள். நான் மலே நிற்கின்றேன்” என்றாள் கிறீஸ்ரல்.

அடோனி வரூணைப் பார்த்தபடி, பபிகளின் வழியே கீழ் இறங்கி நிலவறகைக் குள் சென்றான். நிலவறகைக் குள் ஒரு மின்சார பலம் மாதிரி எரிந்து குருட்டு வளிச்சம் போட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்த வளிச்சத்தில் தபிசப்படலம் மலே நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. கட்சிப் பொதிகள் ---ஏறக் குறையைப் பத்திற்கும் மலே ---சற்றே வித்தியாசமாக இருந்ததை அடோனி அவதானித்தான். அவற்றின் மலே எழுதப்பட்டிருந்த பெயரும் வறோக இருந்தது. அடோனி ஒரு பபே பரணை எடுத்துப் பபெட்டிகளின் மலே எழுதியிருந்த பெயர்களைக் குறித்துக் கொண்டான்.

கரோலின் ஒரு தட்டில் கோப்பியும் பிஸ்கற்றும் கொண்டுவந்தாள். எல்லோரையும் மலே ஏறி வரூம்படி கப்பிட்டாள்.

அதன் பின்பு அங்கே பரிதாசு வலே இருக்கவில்லை. அடோனிக் குள் அங்கிருக்கப் பபிக் கவில்லை. தலை வலிக்கின்றது எனச் சொல்லியபடி உடனடியாகக் கிழம்பி விட்டான்.

அடுத்துவந்த திங்களும் செவ்வாயும் அடோனியினிக் குப் போகவில்லை. மனம் பாறாங்கல்லாய்க் கனத்தது. அறகைக் குள் தனிமையில் தவித்தான். கரோலின் பற்றி அவனால் தளிவாக எதுவும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பாட்டியார் சொன்னதைத் தவிர, வறேந்த எண்ணங்களும் தலை தபிக்கவில்லை. கரோலினைப் பபிக் காமல் போனதற்கு, அவள் `வளிளகைக் காரி’ என்பதைத் தவிர வறேந்தக் காரணமும் இருக்கவில்லை. வளிளகைக் காரண ஏன் பபிக் கவில்லை என ஆராயப் போனால் நாம் பின்னோக்கி இருந்று வரூடங்களும் மலே போய் அங்கிருந்து வரவணை பபியிருக்கும்.

வளிளகைக் காரர்கள் பற்றிய கதைகளை - தனது மபி தாதையருக்கு நடந்த துயரங்களை - தமது இனத்தின் அடையாளத்தை அழித்ததை - அடோனி சிறுவயதாக இருக்கும் போதே பாட்டியார் பல தடவைகள் அடோனிக் குச் சொல்லியிருக்கின்றாள். அவனது மனக் குழப்பம் உச்சத்தை அடையுமா என்று நினைத்து வளையில், காணாமல் போனவர்கள் பற்றியும், கவர்ந்து செல்லப்பட்டவர்கள் பற்றியும் பாட்டி கதை கதையாக அவனுக்கு சொல்லியிருக்கின்றாள். அதுகுறித்து கனவூ கண்டு விழித்து நடுங்கி இருக்கின்றான். அது காலந்தொட்டு அடோனிக் கு வளிளகை இனத்தவர் மீது ஒரு

வறெறுப்பு வளர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கின்றது. ஆனால் அவனது அம்மா வள்ளைக்காரர்கள் பற்றி எதுவும் அவனிடம் சொல்லாதது அவனுக்கு ஆச்சரியத்ததைத் தந்தது. ஒருவனே அவள் பாதி வள்ளையாகிவிட்டது காரணமாக இருக்கலாம்.

இதயைல்லாம் தவிர்த்துவிட்டுப் பார்த்தால், கரோலின் ஒரு 'தங்கக் கட்டி' போலவே அடோனிக் குத்தென்படாள். அந்தத் தங்கக் கட்டியதைத் துக்கி எடையாக்க ஆசையாகவும் இருந்தது அவனுக்கு. மாறி மாறிக் கொப்பளிக் கும் எண்ணங்களுடன் போராடினான் அடோனி.

அறையைப் பிடிவிட்டு - கரோலினின் வீட்டில் இருந்து எழுதிக்கொண்டு வந்த இரண்டு பெயர்களையும் கொம்பியிட்டரில் தடையினால் கட்டிகள் அவனுக்குத் திகைப்பான செய்கிளைச் சொன்னது. ஒன்று கரோலினின் தாத்தா. மற்றவர் தாத்தாவின் அப்பா, முப்பாட்டன். தாத்தாவைப் பற்றி ஏற்கனவே கரோலின் சொல்லிவிட்டாள். முப்பாட்டன் செய்த கொடுமை அதைவிடப் பன்மடங்கானது. தனது முன்னோர்கள் செய்தவற்றில் உடன்பாடு இல்லாததால் தான் கரோலின் எல்லாவற்றையும் மறத்தாளா? அந்த இறந்துபோய் விட்ட இருவரும் கொடுத்த திகைப்பினால் அடோனிக் கு நிஜமாகவே காய்ச்சல் வந்துவிட்டது. காய்ச்சல் முற்ற அடோனி தனது மனதோடு பிதற்றினான். மூரணப்பட்ட எண்ணங்களால் அலகைக் கழிக்கப்பட்டான்.

“கரோலினைத் திருமணம் செய்வது சாத்தியப்படுமா?”

“அப்போதெல்லாம் அவர்கள் எங்கள் பெண்களின் கற்பைச் சிறையாடினார்கள்!”

அதன் பிறகு மனச்சாட்சி தொடர்ந்து அடோனியைப் பச்சையாடாது தடுத்து. தானே எல்லாவற்றையும் பச்சைக் கொண்டது.

“கற்பைச் சிறையாடாவதற்கும் காதல் கொள்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கின்றது.”

“உன்னுடைய அப்பா கிட்ட அவள் இனத்தவர்தானே!”

“பழி ஓரிடம் பாவம் ஓரிடமா?”

“இத்தனை வருடங்கள் காத்திருந்து, அந்தப் பரம்பரையில் இப்படியொரு பெண் முகிழ்த்திருக்கின்றாளே எனச் சந்தோஷப்படு.”

அடோனி தனக்குத் தானே சிரித்துக் கொண்டான்.

மாலையில் வருணும் கரோலினும் அவனைப் பார்த்துச் சிலல்ல வந்திருந்தார்கள்.

கரோலின் அடோனியின் நெற்றியைத் தொட்டுப் பார்த்து,

“ஓ... அனலாகக் கொதிக்கின்றதே!” என்றாள்.

அடோனி சீறி விழுந்தான். “உனது முப்பாட்டன் அவுஸ்திரேலியாவில் நிறுவனிக் கொள்கையை அமுல்படுத்தியவர் அல்லவா! அதுதான் என்தலை கொதிக்கின்றது” கோபமாகச் சொன்னான்.

வருண் திகதைத்துப் போனான்.

கரோலினின் முகம் குப்பென வியர்த்தது. அவள் மலே ஒரு பாறாங்கல்லு விழுந்து உருண்டது போன்றிருந்தது. அந்த விடயங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள மனம் விரும்பாதவளாக, தடும்பாற்றத்துடன் அறையைவிட்டு வளையெறி வாசலில் நின்றாள்.

கரோலின் வளையே போனபின்னர், நடுநேரம் வரை தனது படுக்கையில் இருந்தபடி முகட்டில் பார்வையை ஓடவிட்டபடி இருந்தான் அடோனி. வருண் அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

“வளையே நிற்கின்றாள். கட்டி வரவா?” அடோனியிடம் அனுமதி கேட்டான் வருண்.

“உம்” என்று பெருமச்செறிந்தான் அடோனி.

உள்ளே வந்த கரோலினின் கண்கள் மின்னின. இருவரில் யார் முதலில் பசுவை என்று காத்திருந்தார்கள். தங்கள்குழை சரூமி ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டார்கள். எந்த நேரத்திலும் ஒத்திகை நிஜமாகலாம் என எதிர்பார்த்தான் வருண்.

“மட்டை மட்டையாகக் கொண்டுவர உங்கள் தாத்தா பட்டினின் முதுசங்கள் என்னவாயிற்று?” கரோலினைப் பார்த்துக் கேட்டான் அடோனி.

“அந்தத் தரித்திரங்களை எல்லாம் எரித்துவிட்டார் என அப்பா. அப்பாவிடம் அரசியல் பிடிப்பதில்லை” என்றாள் அவள்.

அந்தக் களேவி பதிலினால் இருவரின் கண்களும் பனித்தன.

சிறிது நேரம் தான். படுக்கையில் இருந்து தாவிக் குதித்து கரோலினைக் கட்டிப்பிடித்தான் அடோனி. ஒருவரை ஒருவர் கட்டிப்பிடித்தபடியே தடுக்கிச் சுற்றினார்கள். நாய்க்கு அருமருந்தாக மாறி மாறி முத்தங்கள் பொழிந்தனர்.

வருண் அந்தக் காட்சியைத் தவிர்க்க வணேட்டி, ஜன்னலினிடாக வளையே பார்வையை ஓடவிட்டான். நிறுவறியை அமல்படுத்தியவர்களின் வாரிசுகளும், நிறுவறிக் கு உள்ளானவர்களின் வாரிசுகளும் இன்று மனமொத்து இணைகின்றார்கள். சிந்தனைவளையெறியில் சஞ்சரித்தான் வருண். அவனது வளையை, வீட்டின் பின்புறம் ஒன்றுடன் ஒன்று விளையாடிக் கொண்டிருந்த பிள்ளையும் எலியும் ஊடறுத்தன. கொழுத்த எலி ஒன்று பிள்ளையின் மலே ஏறிச் சவாரி விடுவதும், பிள்ளை அதனைக் கீச்சுக் காட்டுவதுமான காட்சி தெரிகின்றது.

அப்போது வருணின் மொபலைப் போனிற்கு ஒரு அழைப்பு வந்து, அடோனிக் கும் கரோலினிக் கும் இடையேயான இறுக்கத்தைத் தளர்த்தியது. சத்தம் வந்த திசை நோக்கி அடோனியும் கரோலினும் பார்வையைச் செலுத்தினார்கள். அங்கே வருணின் தொலைபேசியில் கிறிஸ்ரலின் முகம் பளிச்சிட்டது. அவர்கள் இருவருக்கும் அது அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

இன்னொரு பிள்ளை, இன்னொரு எலியுடன் தன்னையெக்கியப்படுத்திக் கொள்வதற்கான

